

Sedí vtáček na karláce,
povídala céra matce:
Má mamičenko rozmilá,
co to ten vtáček povídá?

Má ceruško, vtáčku nevěř,
na říčicu vody neměř,
říčica vody nedrží,
šohajek pravdy nepoví.

Co zme sa my nachodili
a spoľem nasedávali,
ej už zme mohli svoji byt,
včíľ sa mosíme rozejít.

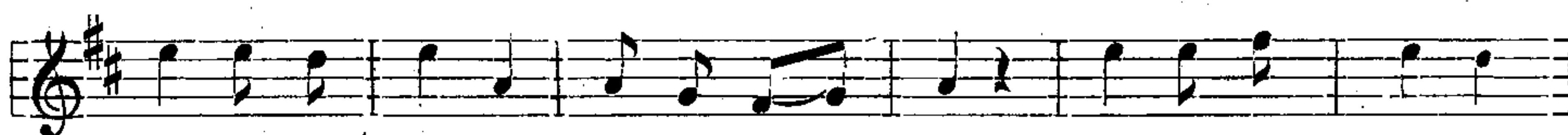
723.

Z Nedašové Lhoty.

Suš. 331, Bart. I. 83.

Se-dí ptá-ček na kar-lát-ce, po-ví-da-la cé-ra matce:

Ej, mamko, mamko, mamko, mo - ja, už mi sy - ne-ček

vypo - ví - dá.

Sedí ptáček na karlátce,
povídala céra matce:
Ej mamko, mamko,
mamko moja,
už mi syneček vypovídá!

Vypovídá, vypověděl,
včera večer z inú seděl.
Ja dyž si seděl,
nech si ju má,
nech ju přede mnú neobímá.

724.

Z Tučap.

Se-dí vtáček na ka-dlát-ce, stě-žu-je si cé-ra matce:

aj, má ma - mēn-ko rozto - mi - lá, už mi sy - ne - ček vy-po - vi

dá.